

ΣΕΒ

**ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ
ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΩΝ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΥ ΠΛΑΙΣΙΟΥ
ΚΡΑΤΙΚΩΝ ΠΡΟΜΗΘΕΙΩΝ**

ΙΟΥΛΙΟΣ 2004

16 Ιουλίου 2004

Προτάσεις Συνδέσμου Ελληνικών Βιομηχανιών για την Αναθεώρηση του συστήματος των κρατικών προμηθειών

I. ΓΕΝΙΚΑ

Είναι αναμφισβήτητο γεγονός ότι βασικός μοχλός ανάπτυξης της χώρας, είναι η ανάπτυξη της εγχώριας βιομηχανίας.

Η μεγιστοποίηση της συμμετοχής της εγχώριας βιομηχανίας στο πρόγραμμα των Κρατικών Προμηθειών, των Προμηθειών των Οργανισμών και των Ενόπλων Δυνάμεων, αποτελεί και πρέπει να συνεχίσει να αποτελεί τον κυριότερο στόχο στις κυβερνητικές επιλογές.

Η γενική κατεύθυνση του σκεπτικού είναι η ενεργητική προσπάθεια, από την Πολιτεία, της τεχνολογικής αναβάθμισης και βελτίωσης της παραγωγικότητας της Ελληνικής Βιομηχανίας.

Είναι αλήθεια ότι προς την κατεύθυνση αυτή έχουν γίνει πολλές προσπάθειες, όπως ο εκσυγχρονισμός του νομικού πλαισίου (Ν. 2286/95 «Προμήθειες του Δημοσίου Τομέα και ρυθμίσεις συναφών θεμάτων»), ο Κανονισμός Προμηθειών του Δημοσίου με το Π.Δ. 394/96, ο Ν. 2522/97 για τη δικαστική προστασία κατά το στάδιο που προηγείται της σύναψης συμβάσεων δημοσίων έργων, κρατικών προμηθειών και υπηρεσιών, σύμφωνα με την οδηγία 89/665 ΕΟΚ, η κατάρτιση Μητρώου Προμηθευτών, η λειτουργία της Επιτροπής Πολιτικής και Προγραμματισμού Προμηθειών και τέλος η λειτουργία της Επιτροπής των Κρατικών Προμηθειών.

Η εφαρμογή του νομοθετικού πλαισίου, δυστυχώς στην Ελλάδα είναι πολύ αυστηρότερη της κοινοτικής νομοθεσίας και όλο το σύστημα των γραφειοκρατικών διαδικασιών από το στάδιο της υποβολής των προσφορών μέχρι το στάδιο της κατακύρωσης αλλά και στη συνέχεια μέχρι τις τελικές παραδόσεις και πληρωμές, αποθαρρύνει την ευρύτερη συμμετοχή των προμηθευτών.

Επίσης, παρά τις διαπιστώσεις ότι τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης αξιοποιούν σε μεγάλο βαθμό τη δυνατότητα, που τους παρέχουν οι σχετικές οδηγίες με την επιλογή των κλειστών διαγωνισμών και των δοκίμων προμηθευτών, αναθέτοντας το μεγαλύτερο μέρος των συμβάσεων σε εθνικούς προμηθευτές, στη χώρα μας δεν έχουν δημιουργηθεί οι κατάλληλοι μηχανισμοί και δομές, έτσι ώστε οι εγχώριοι προμηθευτές να μην είναι ευάλωτοι έναντι των ξένων.

Από διάφορες μελέτες έχει προκύψει ότι, από άποψη εμποδίων εισόδου στην αγορά, οι ελληνικές κρατικές αγορές χαρακτηρίζονται από την ύπαρξη τέτοιων εμποδίων έναντι των ξένων προμηθευτών, τα οποία, παρά ταύτα, δεν αποτρέπουν τη σχετικά υψηλή παρουσία αλλοδαπών επιχειρήσεων και τη σχετικά μεγάλη περιεκτικότητα εισαγωγών (άμεσων και έμμεσων) των υλικών και των έργων που προμηθεύονται οι φορείς του Ελληνικού Δημοσίου Τομέα. Εδώ βρίσκεται ακριβώς η βασική αντίφαση του συστήματος κρατικών προμηθειών, που οικοδομήθηκε μεταπολεμικά στον Ελληνικό χώρο.

Πρόκειται, επομένως, για τη σοβαρή αναντιστοιχία μεταξύ αφενός της θεσμικής θωράκισης της κρατικής ζήτησης από τον διεθνή ανταγωνισμό και αφετέρου του βαθμού κάλυψης της κρατικής ζήτησης από την εγχώρια παραγωγή. Έτσι σε σύγκριση με τις άλλες χώρες μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η αγορά του Ελληνικού δημοσίου θεωρείται από τις πιο ανοιχτές στο διεθνή ανταγωνισμό, με αποτέλεσμα να πραγματοποιείται σημαντική διαρροή αγοραστικής δύναμης στην διεθνή αγορά.

Επομένως θα πρέπει να μας προβληματίσει όλους το γεγονός ότι ακόμα και σήμερα, που ισχύουν οι σχετικές οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το άνοιγμα των αγορών, οι Κοινοτικοί μας εταίροι και κυρίως Γάλλοι, Γερμανοί, Άγγλοι, Ιταλοί, φροντίζουν να εφαρμόζουν έντεχνα συστήματα όπως απευθείας αναθέσεις, προγραμματικές συμφωνίες, διαγωνισμούς με περιορισμένη επιλογή (μετά από σκόπιμη προεπιλογή), όρους και προδιαγραφές που κατευθύνουν τις προμήθειες στις εγχώριες βιομηχανίες τους, διαγωνισμούς με περιορισμένη συμμετοχή μόνο για επιχειρήσεις εγκατεστημένες στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ενώ παράλληλα ασκούν κάθε μορφής πίεση, για εγχώρια συμμετοχή.

Πιστεύουμε ότι πρέπει να διανύσουμε πολύ δρόμο, για να εμπεδωθεί πνεύμα ενίσχυσης της αναπτυξιακής προσπάθειας της εγχώριας βιομηχανίας, να βρεθούν οι κατάλληλοι μηχανισμοί και να εξαλειφθούν οι δυσλειτουργίες στις διαδικασίες προμηθειών.

Μια τέτοια πολιτική θα πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο εθνικής αναπτυξιακής πολιτικής, προκειμένου να εξασφαλισθούν, στις εγχώριες βιομηχανίες, όλες εκείνες οι απαραίτητες προϋποθέσεις ταχύρυθμης ανάπτυξης και να μπορέσουν να επεκταθούν σε δραστηριότητες εκτός Ελλάδος, προς όφελος της εθνικής οικονομίας και της εξωτερικής μας πολιτικής

II. ΔΥΣΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ ΣΤΙΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΠΡΟΜΗΘΕΙΩΝ

1. Επιβαρύνονται οι προμηθευτές από το έντοκο της προκαταβολής.
2. Δημιουργούνται καθυστερήσεις στην εκταμίευση της προκαταβολής προς τους προμηθευτές.
3. Δημιουργούνται καθυστερήσεις στις πληρωμές των προμηθευτών, που φθάνουν πέραν του έτους, από την οριστική παραλαβή του είδους, εκ μέρους του φορέα.
4. Η παρακράτηση φόρου εισοδήματος, η οποία αναγκάζει προμηθευτές να το υπολογίζουν στο κόστος, δεδομένου ότι πληρώνονται με καθυστέρηση 12 έως 18 μηνών από την παράδοση.
5. Υπάρχουν καθυστερήσεις στη συγκρότηση των επιτροπών παραλαβής. Αν οι φορείς δεν στέλνουν έγκαιρα τους εκπροσώπους τους, να ορίζονται εκπρόσωποι του Υπουργείου Ανάπτυξης.

III. ΕΙΔΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΛΗΦΘΟΥΝ

1. Να υπάρχει όρος στη διακήρυξη ότι τα υλικά θα πρέπει να είναι σύμφωνα με τις απαιτήσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης και όπου προβλέπεται από την κοινοτική νομοθεσία, να υπάρχει η σήμανση C.E. ή αντίστοιχη σήμανση που προβλέπει η εγχώρια νομοθεσία.
2. Να γίνεται έγκαιρος προγραμματισμός του Ενιαίου Προγράμματος Προμηθειών με την υποχρέωση των Φορέων να υποβάλλουν μέχρι το τέλος του προηγούμενου χρόνου τα προγράμματά τους, με την αντίστοιχη εξασφάλιση των πιστώσεων.
3. Να μην ματαιώνονται διαγωνισμοί από έλλειψη πιστώσεων ή άλλους λόγους, μέσα στο διακηρυχθέν έτος.
4. Ταχεία προώθηση του Μητρώου Προμηθευτών. Αυστηρή τήρηση του ελέγχου του μηχανολογικού εξοπλισμού και της δυνατότητας παραγωγής του συγκεκριμένου είδους από τον υποψήφιο προμηθευτή.
5. Υλοποίηση του εγκεκριμένου έργου δημιουργίας Ηλεκτρονικού συστήματος Δημοσίων προμηθειών.
6. Να προβλέπεται ρήτρα αναπροσαρμογής στη διακήρυξη κλειστού διαγωνισμού, για προμήθειες που παραδίδονται πέραν των 6 μηνών από την ημερομηνία υποβολής των προσφορών.
7. Να μην ματαιώνονται οι διαγωνισμοί όταν η τιμή κατακύρωσης υπερβαίνει κατά 50% την προϋπολογισθείσα δαπάνη. Δεν είναι ευθύνη του προμηθευτού αλλά σωστού προγραμματισμού και έρευνας τιμών από μέρος του φορέα.
8. Η υποχρέωση ονομαστικοποίησης για προμήθειες πάνω από 2.934.700 € δημιουργεί άνιση μεταχείριση μεταξύ Ελλήνων και ξένων κατασκευαστών. Αξίζει να σημειωθεί ότι το πλείστο των ελληνικών επιχειρήσεων που συμμετέχουν στις προμήθειες του Δημοσίου είναι μικρομεσαίες επιχειρήσεις και η πολιτική ηγεσία αξίζει να το δει με θετικό πνεύμα.
9. Οι τεχνικές προδιαγραφές να είναι σύγχρονες, σαφείς και να μην επιδέχονται καμιά αμφισβήτηση.
10. Να εξασφαλισθεί επαρκής στελέχωση των Επιτροπών Εμπειρογνομόνων.
11. Να δοθούν οικονομικά κίνητρα σ' όλους τους υπηρεσιακούς παράγοντες, που ασχολούνται με τις προμήθειες.
12. Να εξασφαλισθεί επαρκής τεχνολογικός εξοπλισμός της Γενικής Διευθύνσεως Κρατικών προμηθειών του Υπουργείου Ανάπτυξης.
13. Το τμήμα τεκμηρίωσης του Υπουργείου Ανάπτυξης να εξοπλισθεί με την απαραίτητη υλικοτεχνική υποδομή και προσωπικό, ώστε να διενεργεί και έρευνα αγοράς.
14. Όλοι οι φορείς να υποβάλλουν, στο τέλος του χρόνου, απολογιστικά στοιχεία στην Επιτροπή Πολιτικής και Προγραμματισμού Προμηθειών του Υπουργείου Ανάπτυξης, για την κίνηση του εγκριθέντος προγράμματός τους.
15. Να απλοποιηθούν οι διαδικασίες και να καταργηθούν τα αναρίθμητα δικαιολογητικά συμμετοχής.

16. Να δημιουργηθεί «Παρατηρητήριο Προμηθειών Δημοσίου» στη Γενική Γραμματεία Εμπορίου με τη συμμετοχή οργανώσεων της αγοράς, για τον εντοπισμό των καθημερινών προβλημάτων και την εξάλειψη της γραφειοκρατίας κ.λπ.